

overordnede, tror jeg ikke, nogen havde tænkt sig Muligheden af. Det ærede Medlem kan derfor ogsaa nok forstaa, at jeg maa være noget varsom med, hvem jeg betror hele denne Undersøgelse, men De kunne være ganske sikre paa, mine Herrer, at der skal blive anstillet en absolut grundig Undersøgelse af disse tre Lægers Forhold, der skal ingen Tvivl være om det.

Saa er der en enkelt Ting, som har været fremdragen fra forskellige Sider, og hvor man ogsaa beskylder Stadslæge Hoff for at have givet Ministeriet urigtige Oplysninger. Denne Beskyldning er ikke korrekt. Forrige Vinter, da Angrebene vare komne frem, sagde jeg til Dr. Muus: Lad os nu for Deres egen Skyld og for Sundhedsstyrelsens Skyld faa frem, hvis der virkelig er andre Folk, vi skulle gaa frem imod efter Lovens § 7, og lad os spørge Fysici, om de kende nogle, mod hvem der skal skrives ind, thi saa have vi gjort, hvad vi kunne. Saa blev der sendt Skrivelser rundt til Fysici, og de lyde saaledes: „Justitsministeren har paalagt mig at anmode Hr. Stadslægen om hertil at afgive en fortrolig Indberetning om, hvorvidt der indenfor Deres Embedsomraade maatte findes Læger, der vides at være hengivne til Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin o. desl., jfr. Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse Nr. 111 af 30te April 1909, § 7, samt hvorvidt det maatte være Stadslægen bekendt, at dette Misbrug ved Paavirkning af de paagældendes Sjelstilstand har haft skadelig Indflydelse paa deres Lægevirksomhed“. Der spørges altsaa, om der findes Læger, der vides at være hengivne til Misbrug, jfr. Lovens § 7, og om det har paavirket deres Sjæls-tilstand. Disse Spørgsmaal besvarer Stadslægen benægtende, og han forsikrer den Dag i Dag, at han ikke har vidst noget som helst om Læge A.; men for de to Lægers Vedkommende, som han har vidst Besked om paa det paagældende Tidspunkt, fastholder han bestemt, at han ikke ved, at de ere hengivne til Morfin, saa at man kan skride ind mod dem i Øjeblikket, og der er overhovedet ikke et eneste Menneske, der paastaar, at de ere det, ikke eet. Og man maa vel huske paa, hvad det er, det her drejer sig om; det drejer sig netop om dette, at man skal skride

ind imod Læger for at berøve dem deres jus practicandi, og det er en saa vigtig Handling, at man nøje skal overveje den, inden man udfører den. Saa ville de Herrer sige: Ja, men naar de have været hengivne til Morfin, kunne de være det den Dag i Dag; men man kan ikke ifølge Loven gaa ud fra det. Thi Loven gaar netop ud fra, at den Mand, hvem jus practicandi er fratagen, Aaret efter, naar han er helbredet, kan faa sin jus practicandi tilbage enten af Ministeriet eller af Domstolene. Loven forudsætter netop, at en Mand, hvem jus practicandi er fratagen, fordi han er farlig for sine Medmennesker, kan faa den tilbage efter et Aars Forløb, hvis han er afvænnet. Og naar de ville angribe der, kan man med en vis Føje sige: Naar Sundhedsstyrelsens Medlemmer eller enkelte af dem havde en anden Opfattelse af disse Læger paa dette Tidspunkt og mente, at der var Grund til at skride ind mod dem, hvorfor siger man det saa ikke til mig med et eneste Ord? Havde de en anden Opfattelse der, maatte de komme og sige det til mig. Og der maa De vel erindre, mine Herrer, at Sundhedsstyrelsens Formand kendte disse Læger fuldt saa godt, som Stadslægen kendte dem, han havde fra Aar 1900—01 været Kollega med de paagældende Læger, og da vare de vist svagere end nu.

Jeg skal for Resten ogsaa oplyse med Hensyn til de Oplysninger, vi fik ind fra Landet, at der var enkelte Fysici, der ikke udtrykte sig saa præcist. Der var Tilfælde, hvor Folk tidligere havde været hengivne til Morfin, men der var ikke et eneste Tilfælde, hvor vi gik frem mod nogen som helst Læge. (Afbrydelse). Ja, jeg ved godt, at der var een, jeg skal nok komme med det, Undtagelsen skal nok komme — vent bare lidt. Der var eet Tilfælde, hvor Manden oven i Købet var under Afvænningskur paa det paagældende Tidspunkt, men vi have aldrig nogen Sinde tænkt at foretage noget mod ham. Og saa er der en, — det var ham, det ærede Medlem troede, jeg glemte eller vilde undlade at omtale, — som i temmelig stærk Grad var hengiven til Alkohol og Morfin og Kokain, tror jeg. Det var vist i Februar—Marts,